

om at spytte i Næverne og tage fat. Det er et anstrengende Arbejde.

Men her træder Forskellen klart frem imellem Statshusmanden og Lønarbejderen. Statshusmanden kan benytte sine Børn til sin Bedrift saa tidligt, at Barnet har godt af det for Opdragelsens Skyld. Skal Lønarbejderen benytte sine Børn til Arbejde, er det kendt nok, at han maa sende dem ud af Huset, maa lade dem komme til andre, som under ingen Omstændigheder kunne have samme Omhu for Børnene, som Fader eller Moder har. Det er bl. a. den store Fordel ved at have Foden under eget Bord og arbejde paa sin egen Jord, at Børnene kunne blive ved Hjemmet. I vore Dage tales der meget og maaske ikke uden Grund om, at de nationale Følelser i vort Folk ere paa Retur, Hjemkærligheden er afkølet. Ungdommen og for Resten vi ældre med søge alt for mange af vore Adspredelser og Fornøjelser udenfor vort Hjem. Jeg føler mig forvisset om, at i det Arbejde, der gøres for at føre vort Liv tilbage til Hjemmene igen, saaledes at Hjemmet bliver det centrale foruden i vort Arbejde ogsaa i vor Hviletid og i vore Adspredelser, have vi ypperlige Hjælpere i de Hjem, som findes paa Statshusmandslodderne. Ved det Liv, som Børnene føre i saadanne Hjem, faa de Kærlighed til Barndomshjemmet; og ud fra denne Hjemkærlighed, skabes der mange Betingelser for den nationale Følelses Vækst.

Man maa endelig huske paa, naar man skal bedømme denne Lovs Værdi, at den ikke kan regnes ud i Kroner og Øre. Man kan maaske nok sige, at den Merformue, som disse Statsbidrag have skabt, nogenlunde svarer til Statstilskuddene, men hvad man ikke kan regne ud, er den opdragende Indflydelse, de Børn ere komne ind under, som have deltaget i Faders og Moders Arbejde paa Statshusmandslodderne, men det er noget, vi ogsaa komme til at regne med. Overfor de ellers venlige Udtalelser af det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds vil jeg tillade mig at gøre gældende, ja paastaa, at denne Drift har bidraget ikke alene til, at vi faa materielle Goder, men den har ogsaa bidraget til, at der er opstaaet aandelige Goder og det ikke alene i de enkelte Hjem, men i vort Samfund i det hele.

N. P. Jensen: Da jeg forleden Dag bad om Ordet anden Gang, var det min Agt at beskæftige mig lidt med de Udtalelser, der paa forskellige Omraader, særlig ogsaa med Hensyn til Tolden, vare frem-

satte af det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) og det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin). Senere have imidlertid de to ærede Medlemmers Udtalelser været tagne under ret grundig Behandling, dels af den højtærede Finansminister, dels af det ærede Medlem for Københavns Amts 5te Valgkreds (Jerichow), og jeg skal derfor ikke forlænge Debatten ved at gaa ind paa dem. Derimod opdagede jeg, da jeg Mandag Aften vendte tilbage, efter at jeg paa Grund af Sygdom i Hjemmet havde set mig nødsaget til at være borte i nogle Dage, at der var kommet et nyt Moment til, som giver Anledning til, at jeg alligevel har Brug for at benytte Ordet, som jeg den Gang havde begæret, og naar jeg altsaa under Henvisning til, hvad den højtærede Finansminister og det ærede Medlem fra Roskilde (Jerichow) have sagt, forbigaar, hvad jeg havde tænkt at sige til de ærede Medlemmer for Københavns 1ste Valgkreds og 4de Valgkreds, er det for saa meget desto mere at kunne ofre mig for det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Bang) og nogle Udtalelser, han er kommen med den Aften, jeg kom tilbage.

Hvis jeg havde været her paa det Tidspunkt, det ærede Medlem havde fremsat sine Udtalelser, vilde jeg i en kort Bemærkning kunne have gjort opmærksom paa, hvilken Føljtagelse han ifølge min Formening — og jeg skal dokumentere det ret grundigt — har gjort sig skyldig i. Nu maa jeg bede ærede Medlemmer undskylde, at jeg holder en længere Tale. Da jeg talte forrige Gang, sagde jeg udtrykkelig: Jeg ved, at Tal ere lidt vanskelige at holde fast, og jeg vil ikke bebyrde Dem med flere end højest nødvendigt. Jeg gav Dem derfor mine Resultater uden i nævneværdig Grad at komme ind paa, hvordan jeg er kommen til dem. Det Angreb af ret nærgaaende personlig Karakter, som det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds har rettet mod mig sidste Mandag Aften, nødvendiggør det imidlertid for mig som Selvforsvar at trække lidt flere Tal frem. Jeg beder, som sagt, Tinget undskylde, men man er nødt til, naar man bliver angreben paa den Maade, at handle i Nødværge. Dermed skal jeg gaa over til Sagen, og jeg skal, som nævnt, gennemgaa det ærede Medlems Udtalelser ret grundigt Punkt for Punkt.

Det ærede Medlem kommer med nogle Optakter, der gaa ud paa, at jeg ikke er rigtig god ved Tallene, som jeg ellers holder saa meget af. Jeg haler og slider i dem for at bevise det, jeg paa Forhaand vil have